

ความ เป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากภาระจ่ายomedเป็นทรัพย์สิทธิชนิดหนึ่งที่จำกัดตัดถอนการใช้อานาจแห่งกรรมสิทธิ์ทำให้เจ้าของสังหาริมทรัพย์อันหนึ่งที่เรียกว่า ภารຍทรัพย์ ต้องรับกรรมบางอย่างซึ่งกระทบกระเทือนสังหาริมทรัพย์ของตน หรือทำให้ต้องงดเว้นการใช้สิทธิบางอย่างเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในสังหาริมทรัพย์นั้น เพื่อประโยชน์แก่อสังหาริมทรัพย์อื่นที่เรียกว่า สามยทรัพย์ อันมีผลทำให้ภารຍทรัพย์นั้นไม่สามารถใช้ประโยชน์ในสังหาริมทรัพย์ของตนได้อย่างเต็มที่ เพราะเจ้าของภารຍทรัพย์จะทำให้ประโยชน์แห่งภาระจ่ายomedลดไปหรือเสื่อมความสะดวกมิได้ วิธีการได้มาซึ่งภาระจ่ายomedจากน้ำใจได้เป็น 3 วิธี คือ 1. โดยนิติกรรม 2. โดยผลแห่งกฎหมาย 3. โดยอาชญากรรม ปัญหาของการได้มาซึ่งภาระจ่ายomedที่สำคัญ คือ การได้มาซึ่งภาระจ่ายomedโดยอาชญากรรม ซึ่งได้มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยว่า การได้สิทธิภาระจ่ายomedโดยอาชญากรรมนี้ไม่ตกอยู่ในบังคับของมาตรา 1299 วรรค 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลภายนอกที่ได้รับโอนภารຍทรัพย์นั้นมาโดยเลี่ยงค่าตอบแทนและโดยสุจริต และได้จดทะเบียนสิทธิโดยสุจริตแล้ว ต้องรับภาระจ่ายomedนั้นติดไปด้วย ซึ่งเป็นการขัดกับหลักการเบ็ดเตล็ดทางทะเบียนซึ่งทรัพย์สิทธิซึ่งจะต้องให้บุคคลภายนอกสามารถตรวจสอบได้

การได้มาซึ่งภาระจ่ายomedโดยผลแห่งกฎหมายที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ การได้มาซึ่งภาระจ่ายomedตามประกาศของคณะกรรมการปฏิริบุคคล ฉบับที่ 286 (พ.ศ. 2515) ซึ่งได้กำหนดให้สาธารณูปโภคซึ่งผู้จัดสรรที่คินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่คินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่คิน เช่น ถนน สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ให้ถือว่าตกอยู่ในภาระจ่ายomedเพื่อประโยชน์แก่ที่คินจัดสรร ตามข้อ 30 แห่งประกาศของคณะกรรมการปฏิริบุคคล ฉบับที่ 286 (พ.ศ. 2515) ซึ่งบัญญัติดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในการศึกษาความของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า

กิจการ เช่นใด เป็นกิจการสาธารณูปโภค กิจการ เช่นใด เป็นกิจการบริการสาธารณะ เช่น ร้านค้าปลีก หรือสถานออกกำลังกาย จะถือว่า เป็นสาธารณะ หรือบริการสาธารณะ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาในการตีความในกรณีที่มีผู้ดำเนินการจัดสรรที่ดินโดยมิได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดิน ถนน สวนสาธารณะ หรือสนามเด็กเล่น จะถือว่าตกอยู่ในภาระ จำยอมตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือไม่

เมื่อสังหาริมทรัพย์ได้ตกอยู่ในภาระ จำยอมแล้ว ย่อมมีผลทำให้สามัญทรัพย์ใช้สอยภารຍทรัพย์ได้ตามสิทธิที่มีอยู่ การที่รัฐมีความจำเป็นต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของประชาชน เพื่อจัดสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม กฎหมายได้กำหนดให้รัฐต้องจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน และบุคคลอื่นที่มีทรัพย์สิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์นั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นคือว่า กฎหมายมิได้บัญญัติให้ชัดเจนว่าบุคคลผู้รับประโยชน์จากทรัพย์สิทธิจะหมายความรวมถึงเจ้าของสามัญทรัพย์ที่ได้มาซึ่งภาระ จำยอมโดยวิธีใด ทั้งนี้ เนื่องจากการได้มาซึ่งภาระ จำยอมจากแก้ไขเป็น 3 วิธี ซึ่งการได้มาแต่ละวิธีนั้น เจ้าของสามัญทรัพย์อาจจะต้องเสียค่าตอบแทนในการได้ใช้สอยภารຍทรัพย์ที่ถูกเวนคืนนั้นหรือไม่ ก็ได้ จึงควรที่จะได้ศึกษาถึงว่าเจ้าของสามัญทรัพย์ซึ่งได้สิทธิภาระ จำยอมมาโดยนิติกรรม โดยผลแห่งกฎหมาย และโดยอายุความ ควรจะมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจากการที่ภารຍทรัพย์นั้นถูกเวนคืนแต่ก่อต่างกันหรือไม่

เนื่องจากภาระ จำยอม เป็นทรัพย์สิทธิที่มีอยู่เฉพาะ อสังหาริมทรัพย์เท่านั้น ซึ่งอสังหาริมทรัพย์มีความหมายที่กว้าง การได้มาซึ่งภาระ จำยอม ในอสังหาริมทรัพย์ที่ก่อให้เกิดปัญหา คือ การได้มาซึ่งภาระ จำยอม ในที่ดิน มีอีกสองประเภท ซึ่งเจ้าของที่ดินมีอีกหนึ่นนี้ นิยมใช้ผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น อีกทั้งที่ดินมีเปล่า ยังจำแนกได้เป็นหลายประเภท การได้มาซึ่งภาระ จำยอม ในที่ดิน มีเปล่า จึงต้องคำนึงถึงว่า เจ้าของที่ดินมีเปล่า นั้น เป็นผู้มีสิทธิ์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ ซึ่งควรที่จะได้มีการกำหนดกฎหมายที่ว่าที่ดินมีเปล่า ประเภทใดสามารถตกอยู่ในภาระ จำยอมโดยกฎหมายได้

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงวิธีการได้มาซึ่งภาระจำยอม บุคคลใดบ้างที่จะได้มาซึ่งภาระจำยอม และอสังหาริมทรัพย์ประเภทใดบ้างที่จะตกอยู่ในภาระจำยอม
2. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงการได้มาซึ่งภาระจำยอมโดยอาชญากรรม หากยังไม่ได้นำไปจดทะเบียนตามหลัก มาตรา 1299 วรรค 2 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จะสามารถนำมายื่นต่ออสังหาริมทรัพย์ได้ภายในที่ดินนั้นมาโดยสุจริต เลี้ยงค่าตอบแทนและจดทะเบียนสิทธิแล้วได้หรือไม่ เพียงไร
3. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงภาระจำยอมกับปัญหาเรื่องการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในกรณีที่มีการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกอยู่ในภาระจำยอมโดยนิติกรรม โดยผลแห่งกฎหมาย และโดยอาชญากรรม เจ้าของสามຍทรัพย์ซึ่งมีสิทธิหนีภาระทรัพย์ที่ถูกเวนคืนนั้นมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ.2530 หรือไม่ ถ้ามีควรจะมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจะได้รับแค่ไหน เพียงใด อีกทางใด
4. ศึกษาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุบุคคลที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้น ซึ่งถือว่าตกอยู่ในภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร มีขอนเขตแค่ไหน เพียงไร

สมมติฐานของการวิจัย

ที่ดินที่เป็นภาระทรัพย์มีภาระจำยอมติดอยู่ โดยภาระจำยอมนั้นเกิดขึ้นด้วยการได้สิทธิโดยอาชญากรรม สิทธิในภาระจำยอมนี้ยังมิได้จดทะเบียนตามมาตรา 1299 วรรค 2 (บ.พ.พ.) เมื่อเจ้าของภาระทรัพย์โอนกรรมสิทธิ์ ภาระทรัพย์นั้นให้แก่บุคคลที่สามที่ได้ภาระทรัพย์นั้นมาโดยสุจริต เลี้ยงค่าตอบแทนและจดทะเบียนสิทธิแล้ว ภาระจำยอมนั้นจะใช้ยันกับผู้รับโอนได้หรือไม่ ประการใด

ในกรณีที่ภาระทรัพย์ซึ่งตกอยู่ในภาระจำยอมโดยนิติกรรม โดยผลแห่งกฎหมาย และโดยอาชญากรรม ซึ่งเจ้าของสามຍทรัพย์มีสิทธิหนีภาระทรัพย์ที่ถูกเวนคืน เจ้าของสามຍทรัพย์ควรได้รับเงินค่าทดแทนจากการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์หรือไม่

การได้มาซึ่งภาระจ่ายโดยอัญความในที่ดินที่ผู้ครอบครองไม่มีกรรมสิทธิ์ (ที่ดินมือเปล่า) ควรนำหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งภาระจ่ายตามมาตรฐาน 1401 มาใช้บังคับประการใด

วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากตัวรากและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำพิพากษาฎีกาและกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาวิจัยกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการได้มาซึ่งภาระจ่ายโดยบุคคลใดบ้างที่จะได้มาซึ่งภาระจ่าย และอสังหาริมทรัพย์ประเภทใดบ้างที่จะตกอยู่ภายใต้ภาระจ่าย
2. ศึกษาถึงความสัมพันธ์เกี่ยวนেื่องระหว่างการได้ภาระจ่ายโดยอัญความตามมาตรฐาน 1401 ซึ่งให้นำอัญความได้สิทธิตามมาตรฐาน 1382 มาใช้โดยอนุโลม กับการได้ทรัพย์สิทธิ์มาโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรมตามมาตรฐาน 1299 วรรค 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และผลแห่งคำพิพากษาฎีกา ซึ่งมีแนวโน้มจะแตกต่างกัน คือ คำพิพากษาฎีกาที่ 2108/2497 กับคำพิพากษาฎีกาที่ 800/2502 (ประชุมใหญ่) และคำพิพากษาฎีกาที่ 816/2533 สอดคล้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐาน 1401 และมาตรฐาน 1299 วรรค 2 หรือไม่ อย่างไร
3. ศึกษาวิจัยกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งตกอยู่ภายใต้ภาระจ่ายโดยนิติกรรม โดยผลแห่งกฎหมาย และโดยอัญความ เจ้าของสามัญทรัพย์ซึ่งมีสิทธิเห็นอภาระทรัพย์ที่ถูกเวนคืนนั้นมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 หรือไม่ ถ้ามีควรจะมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจะได้รับแค่ไหน เพียงใด
4. ศึกษาวิจัยกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ที่ผู้จัดสรรงานที่ดินได้จัดให้มีขึ้น ซึ่งถือว่าตกอยู่ภายใต้ภาระจ่ายเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร นื้อขบวนเขตแค่ไหน เพียงไร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงวิธีการได้มาซึ่งภาระจำยอม บุคคลที่จะได้มาซึ่งภาระจำยอมและอสังหาริมทรัพย์ประเภทใดที่จะตกอยู่ภายใต้ภาระจำยอม
2. ทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์เกี่ยวนেื่องระหว่างการได้ภาระจำยอมโดยอายุความตามมาตรา 1401 กับการได้ทรัพย์สิทธิ์มาโดยทางอื่นนอกจากนิติกรรมตามมาตรา 1299 วรรค 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างไร และผลแห่งค่าพิพากษาภัยค่า ซึ่งมีแนวโน้มจะแตกต่างกัน คือค่าพิพากษาภัยค่าที่ 2108/2497 กับค่าพิพากษาภัยค่าที่ 800/2502 (ประชุมใหญ่) สอดคล้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมาตรา 1401 และมาตรา 1299 วรรค 2 หรือไม่ อย่างไร
3. ทำให้ทราบว่าเจ้าของสามຍทรัพย์ ซึ่งได้สิทธิในการใช้ภาระทรัพย์โดยนิติกรรมโดยผลแห่งกฎหมาย และโดยอายุความ ซึ่งมีสิทธิเห็นอภาระทรัพย์ที่ถูกเวนคืน มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนหรือไม่ ถ้ามีควรจะมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจะได้รับแค่ไหน เพียงใด
4. ทำให้ทราบถึงสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้น ซึ่งถือว่าตกอยู่ภายใต้ภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร มีขอบเขตแค่ไหน เพียงไร

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**